

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Podpora hornických tradic a půl milionu pro Barborku!

V těžařské nadaci uznávají zásluhy vysloužilců ze šachet stejně jako nutnost sociální pomoci havířským sirotkům

OSTRAVA – Kroužky krojovaných horníků, kluby vysloužilých pracovníků šachet či spolky udržující havířské tradice ve výčtu letošních úspěšných žadatelů o granty ve dvou základních programech Pro region a Pro Evropu chybí. V žádném případě to ale neznamená, že by na ně těžařská nadace zapomínala. Podpory se totiž dočkají jak oni, tak horničtí sirotci ze Spolku svatá Barbora!

Chybí orientace v grantové politice

„Členové zájmových a profesních havířských organizací jsou často lidé v pokročilejším věku, kteří nemají mnoho zkušeností s používáním počítačů a vyplňováním potřebných dokumentů. Nabídl jsem jim pomocnou ruku, protože by sami nezvládali značnou konkurenci ve velkých grantových programech. Setkali jsme se s jejich zástupci a probrali záměry těchto organizací,“ vysvětlila Karolína Drozdová za vedení Nadace OKD. I tyto žadatele, jak zdůraznila, ale museli předložit sepsané projekty, jimiž se pak zabývala správní rada.

Kluby sdružují na osm tisíc seniorů

Za podpory NOKD loni důstojně slavili stonavští krojovaní horníci 100 let existence svého spolku.

Jako prioritu pro získání podpory posuzovala nadace zabezpečení základního chodu spolků. „Hlavně vytváření platformy pro udržování a rozvoj tradic se zvláštním důrazem na zvyklosti profesní – hornické – a místní – krajové – v oblasti kultury,“ přiblížila Drozdová. Zelenou dostaly také projekty po-

čítající s oslavami významných událostí (hornické svátky a významné dny, výročí klubů), pořádání výletů či akcí s podobnými organizacemi, pravidelnými setkáváními členské základny nebo oceňováním jubilentů.

„Základní myšlenkou je zachování historicko-kulturní-

ho dědictví díky činnosti těchto spolků a příznivců hornictví vůbec. A nesmíme zapomínat ani na to, že se v klubech setkává přes osm tisíc seniorů, kteří nejen vzpomínají na dobu, kdy pracovali v těžební společnosti, ale tráví zde aktivně svůj volný čas. Sociálně se tak začleňují do komunity,“ konstatovala Drozdová. V grantech pro hornické spolky spatřuje Nadace OKD i důstojné uznání hornických seniorů a uctění havířské profese.

Pomoc rodinám, jež ztratily živitele

Stejně tak těžařská nadace ctí ideu sociální pomoci dětem a rodinám zaměstnanců, kteří zemřeli v souvislosti se svou prací v dole či na povrchu závodů společnosti OKD. „Cílem je umožnit dětem z takto postižených rodin dosáhnout vzdělání odpovídajícího jejich představám i možnostem, a pak jejich zařazení do aktivního pracovního procesu,“ upřesnila Drozdová s tím, že na dalších místech je rozvíjení talentů dětí v kultuře či sportu, hledání vhodného uplatnění vdov (v odůvodněných případech) a rovněž zajišťování lékařské péče za stejných podmínek, jakým se těší pracovníci OKD.

Spolek svatá Barbora dostal na projekt Podpora vzdělání dětí a studentů částku půl milionu korun. „Důležité je, že kromě finanční pomoci Barborka pořádá pro děti a maminky také různé akce, kde se setkávají, vzájemně seznamují, probírají problémy a jedni u druhých nacházejí oporu,“ doplnila Drozdová.

Radek Lukša

Pro spolky, kluby a nadšence

- Kroužek krojovaných horníků při obci Stonava – Šíření a udržování hornického ducha a tradic nejen mezi horníky
- Základní organizace Klubu krojovaných horníků Dolu Darkov při OS PHGN – Aktivní odpočinek pro členy kroužku
- Základní organizace OS PHNG Dolu Darkov – Podpora kroužku krojovaných horníků Barbora
- Koordinační výbor klubu důchodců a základních

- organizací důchodců členů OS PHGN Havířov – Podpora činnosti důchodcovských organizací sdružených v KVKD v roce 2015
- Klub přátel hornického muzea v Ostravě – Výstava v reprezentativních prostorách Senátu ČR (Činnosti a hornické tradice KPHMO)
- Dolní oblast Vítkovice – Pokračování opravy historického objektu bývalé stolárny v areálu Landek Park – Hornické muzeum

Otevírají bránu do uzavřeného světa dětí

THeatr ludem k letošním 10. narozeninám dostal dárek v podobě podpory projektu loutkové terapie

OSTRAVA – Malý nekomunikativní autista na loutku náhle promluvil, děvčátko, co se bojí mužů, se kamarádilo prostřednictvím loutky s lektorem, chlapec odmítající dotek na obličej se nechával od loutky hladit... Až záznaky dokážou dělat s dětmi pan Barvička a slečna Mašlička přebývající v Oranžové krabici. A mohou v tom pokračovat, neboť těžařská nadace podpořila spolku THeatr ludem projekt s názvem Terapie loutkou 2015.

„Pomocí dvou takzvaných manekynů se nám daří alespoň částečně proniknout do světa dětí se speciálními potřebami, tedy těch se zdravotním či duševním hendikepem. Pracujeme s nimi a předáváme jim prostřednictvím hraní a fantazie nové podněty, informace a emoční prožitky. Děti bývají silně navázány na postavu loutkového hrdiny, ochotné pro něj rozvíjejí schopnosti a dovednosti, které jinak skrývají či tluší v sobě. Cítí potřebu s loutkou a lektory komunikovat a odnášejí si i pěkný zážitek,“ uvedla Pavla

Masaříková z THeatr ludem, založeného před deseti lety. Kromě hraní divadla patří k jeho aktivitám pořádání umělecko-vzdělávacích programů pro žáky mateřských, základních i středních škol.

S loutkovou terapií nicméně začínali v roce 2002 Tomáš Volkmer a Hana Galetková (později Volkmerová), kteří rovněž patří k týmu THeatr ludem. „Tato arteterapeutická metoda je svou formou jedinečná, v dané podobě ne-

„Podpora z Nadace OKD znamená, že můžeme v činnosti pokračovat, jezdit i do speciálních zařízení za dětmi. Terapie se tedy opakuje a má výsledky,“ řekla Masaříková.

Na scéně je pan Mašlička.

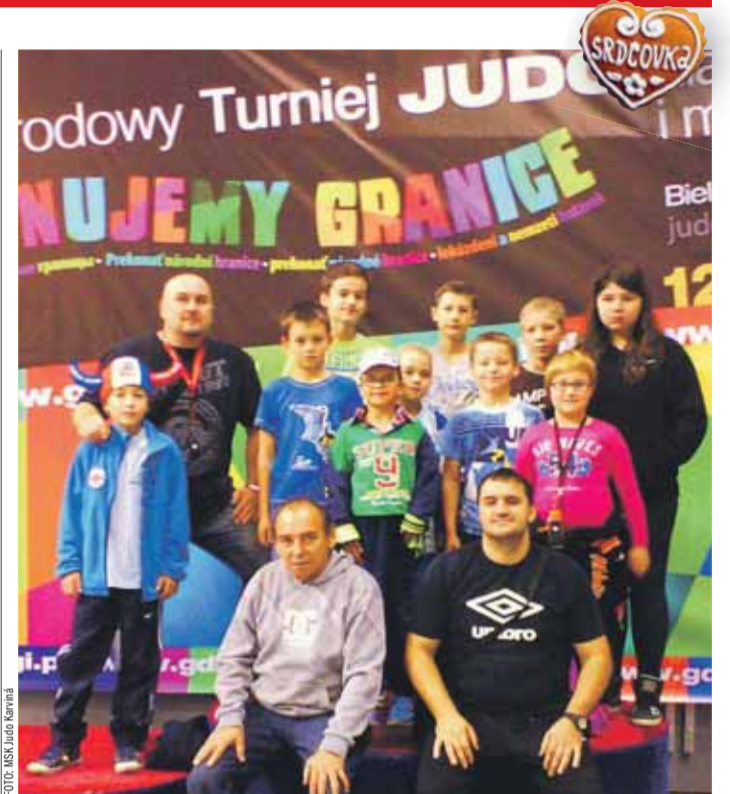

Loutková terapie v podání THeatr ludem má pozoruhodné výsledky.

byla známa nikde jinde v Evropě. K výsledkům patří rozvoj celé psychosomatiky dětí, radost ze hry a vřelost, její prožívání, tvorba, spontánní reakce a svobodné projevy a také sociální propojování. Apatické, do sebe uzavřené děti loutku přijímají velmi pozitivně jako svého partnera, usmívají se na ni, objímají ji a komunikují s ní,“ popisovala Masaříková.

Na scéně Divadla loutek Ostrava se ostatně pan Mašlička a slečna Barvička objevili ve třetím dubnovém týdnu, kdy THeatr ludem slavil deset let svého působení. „Pan Barvička se probudí v Oranžové krabici a například zjistí, že zapomněl na narozeniny

Radek Lukša

Děti z MSK Judo Karviná sbírají ocenění i na turnajích v Polsku.

MSK JUDO POMÁHAJÍ SPORTOVCI Z HAVÍRNY

KARVINÁ – František Vlašic na tatami prakticky vyrůstal a k judu přivedl své dva potomky. Roman Bielczyk se k tomuto sportu naopak znovu dostal prostřednictvím dětí. Jinak mají oba společnou práci na šachtě a také dobré srdce; pro Moravskoslezský klub (MSK) Judo Karviná zařídili minigranty na novou uplatnění vdov (v odůvodněných případech) a rovněž zajišťování lékařské péče za stejných podmínek, jakým se těší pracovníci OKD.

Spolek svatá Barbora dostal na projekt Podpora vzdělání dětí a studentů částku půl milionu korun. „Důležité je, že kromě finanční pomoci Barborka pořádá pro děti a maminky také různé akce, kde se setkávají, vzájemně seznamují, probírají problémy a jedni u druhých nacházejí oporu,“ doplnila Drozdová.

„Já sportuji od malička. Hrával jsem hokej, pak jsem se na vojenské škole věnoval sebeobraně. Táhně mě to k bojovým uměním, takže jsem začal před pár lety cvičit judo v MSK, stejně jako moje děti. A nedávno k tomu přidal izraelskou krav magu,“ řekl Bielczyk. Ten zároveň působí v oddíle jako pomocný trenér, správce webu a pomáhá také s organizací akcí. Na šachtě si kvůli

tomu mění pravidelně i směny.

Bielczykovi děti se už každopádně zapsaly do historie MSK Judo Karviná. „Eliška si vede ve svých devíti lépe než její dvanáctiletý brácha Adam. S judem začala hned od malička, a to je na výsledcích vidět. Z poslední doby mohu zmínit její stříbro na Velké ceně Ostravy, zlato z Bielsko-Biala, výhru v Poháru olympijských nadějí ve Frýdku-Místku, třetí příčku na Grand Prix v polských Mysłowicích nebo druhé místo v krajském přeboru. Ze soboty 18. dubna má opět zlato z Slezského poháru v Opavě,“ líčil Bielczyk. Syn Adam? Loni na turnaji olympijských nadějí získal stříbro, předloni bronz. V kraji skončil třetí a z Polska si přivezl třetí místa z turnajů v Rybníku i Jastrzębie-Zdrój. Bielczykovi děti také klub vyhlásil jako nejlepší sportovce roku 2014.

„My dva se spolu utkáme ve veteránské kategorii. Kde samozřejmě léta zkušeností a dřiny na tatami musí být vidět, výsledek je často předem daný. I když každá chvíle nepozornosti může přemístit jazýček pomyslých vah,“ konstatovali patroni projektů. Srdcovku berou jako super věc – pořízení skládací závodní žíněnky tatami totiž pomůže zvýšit bezpečnost při sportování a společně soustředění dětí v Karlovicích v Jeseníkách zlepšit jejich judistický um, což se projeví na výsledcích v turnajích.

Minigrant pro MSK Judo Karviná získal loni také zámečnický rubáňového kolektivu z Důlního závodu 2 Miroslav Tamáš, jenž vede dětské družstvo. To má okolo třiceti členů ve věku od 6 do 16 let.

Radek Lukša

Patnáct roků v rubání

Instalatéřiny František Vlašic po vyučení moc nestihl. Odkroutil si tehdy ještě povinnou vojnu a hurá na šachtu. Patnáctým rokem je horníkem v rubání. Uhlí kope v Důlním závodě 2 v partě hlavního předáka Arkadiusze Strenczeka z úseku R3 vedeném Karlem Pochopenem.

Z armády do havírny

S armádou měl před nástupem do havírny úzký kontakt i Roman Bielczyk, a to na vojenském gymnáziu v Opavě. To nicméně po dvou letech vyměnil za hornické učiliště, kde absolvoval maturitní obor Důlní elektrikář. Od té doby je na Darkově, fárá v úseku E3 elektro-přípravy jako provozní elektrikář.

František Vlašic a Roman Bielczyk se spolu utkávají jako veteráni.